

–Ես չեմ կարծեր, որ համաձայնություն գոյանայ, որովհետեւ Իքը Բան ընելուն պէս՝ միւս կողմէն ալ Բանը Իք պիտի ընէ:

–Իքին տեղն ես ալ ըլլամ՝ այնպէս կը վարուիմ:

–Դուն Մէկալը գիտե՞ս. ի՞նչ յամառ է:

–Բայց Իքը ի՞նչ իրաւունք ունի Բանին երեսն այդպէս պօռալու:

–Բանն ալ իրաւունք չունէր Իքը վար զարնելու:

–Ես չեմ կարծեր, որ միաձայնություն գոյանայ. վասնզի Մուշտակն Իքին կողմն է, Մեծաւորն ալ Բանը կսիրէ:

–Վերջին լուրն իմացա՞ք. Մեծը Բան մը պիտի խօսի եղեր:

–Պզտիկը երէկ գացեր է:

–Եթէ ասանկ երթայ՝ իմ կարծիքովս Բանը տարիէ մը Իք կ'ըլլայ:

–Իքն ալ Բան կ'ըլլայ:

–Բայց Մուշտակն ալ պիտի ըսէ. «ինձի նայեցէք. եթէ Բանը Իք ըլլայ՝ ես ալ Իք պիտի ընեմ, ապա թէ ոչ Իք չեմ ըներ»:

–Իրաւունք ունիս, շատ վարպետորդի է: Մինչեւ որ Իքը Բան չընէ՝ չպիտի ընդունի: Ամիրային կարծիքն ի՞նչ է այս մասին:

–Ամիրան առաջին օրը լուր առած էր ներսէն, որ Իքը պիտի շարունակէ եղեր մինչեւ որ Բանը գայ»:

–Կարծեմ քաւական տեղեկությունն առիք այս օրուան դէպքերուն վրայ. ա՛լ լրագիր կարդալու հարկ չմնաց: Օ՛ն, ելնենք եւ քիչ մ'ալ թաղային վարժարանը երթանք:

–Իքը ո՞վ է. Բանն ի՞նչ է. Մէկալը կը ճանչնա՞ս...

–Եւ ոչ մին կճանաչեմ... ահա թաղային վարժարանը:

–Ատոր վրայ *Ներսէսեան* գրուած է:

–Ներսէսեանին մի՛ նայիր դուն, ազգին ստակովը շինուած է ան:

–Ինչո՞ւ ուրեմն Ներսէսեանը իւր անունը դրած է վրան:

–Վասնզի Ներսէսեան արքունի շինություններու մէջ աշխատող գործաւորներուն շաքաթականներէն զեղչ ընելով՝ գումար մը գոյացուց եւ այդ գումարը գումարելով այն գումարին հետ, զոր թաղեցին տուած էր՝ շինեց այդ քարուկիր վարժարանն, որ կանոնաւոր...

–Ի՞նչ անիրաւություն է աս... եթէ քսակէն գումար մ'ալ տուած ըլլար՝ այսպէս գրելու չէր, այլ, ինչպէս սովորություն է՝ գրելու էր. «Ներսէսեան